

MOZAIK

ČEŽNJA ZA DJECOM I UNUCIMA

Gospođa Marija (71) je neutješna: ‘Suprug i ja patimo zbog naše razbijene obitelji’

Bračni par Marija (71) i Josip (80) iz Zagreba znaju što znači teška srca spakirati kofere, plačući zagrliti najmilije i s kartom u jednom smjeru otići u zemlju u kojoj će se uvijek osjećati kao stranci. Oni su trbuhom za kruhom u Njemačku otišli kao mladi par, tamo u sedamdesetima. Iako su se ondje dobro snašli, kad im je starija kći trebala krenuti u školu nisu više mogli izdržati čežnju za domovinom te su se odlučili vratiti u Hrvatsku. Njihovim iseljeničkim koracima sada su krenule kćeri s obiteljima, što Mariji i Josipu izuzetno teško pada.

Objavljeno prije 1 mjesec | 21. 11. 2022.
Autor **Gordana Arh**

Gospođa Marija (foto: Gordana Arh)

Želja da stare uz svoje unuke nije se ostvarila **Mariji i Josipu M. iz Zagreba** – neutješni su već tri godine otkako su im unuci Bartol i Sven s roditeljima otišli u živjeti u Švedsku. “Bake i djedovi imaju mudrosti koju prenose na svoje unuke, ali i vremena da im na sve moguće načine uljepšaju život i učine ga još malo ugodnijim. Žao mi je što se danas gube te vrijednosti i rastavljaju obitelji, što je to oduzeto našim unucima. Vjera u Boga mi jedina pomaže, molim se za sve njih jer im drugačije ne mogu pomoći”, započela je naš razgovor gospođa Marija i time poslala snažnu poruku koliko su posljedice egzodusa Hrvata teške i dalekosežne te ih osjeća nekoliko generacija jedne obitelji.

I supružnici su povratnici

“Kad smo se vjenčali, suprug Josip je već radio u Njemačkoj pa sam odmah nakon vjenčanja, s nepunih dvadeset godina, otišla gore k njemu. Kao kovinotokar Josip je dobro zarađivao, domari u zgradi u kojoj smo živjeli postali su nam pravi prijatelji. Život su nam ubrzo uljepšale i naše dvije kćeri... Pa ipak, nikako nismo mogli do kraja pustiti korijenje u stranoj zemlji. Suprug je čak bio i voljan ostati, čak su mu kasnije ponudili i državljanstvo, ali je vidio da ja previše čežnem za domovinom pa smo se vratili. U malom slavonskome mjestu, odakle smo oboje rodom, nije bilo posla i plaće su bile male, pa smo se odlučili skrasiti u Zagrebu”, ispričala je gospođa Marija.

Organizacija svadbi u Zagrebu

Organizacija evenata u ZG

Najbolje mjesto za organizaciju evenata, vjenčanja ili događanja u Zagrebu.

lido.hr

OTVORI

Tu su im plaće, kaže, bile puno manje. Gospodin Josip je po povratku radio u Montproduktu, a ona se zaposlila u računovodstvu. “Josip je radio u dobrostojećoj tvrtki pa je i u Zagrebu imao donekle solidnu plaću, ali ja nisam radila svih onih devet godina u Njemačkoj pa sam tu pristala na prvi posao koji mi se ponudio. Sjećam se da sam imala početnu plaću svega 100 maraka, ali nisam marila za to jer smo tu bili sretniji i nije bilo tih novaca koji bi nas ponovo odveli u stranu zemlju”, naglasila je.

Odlazak starije kćeri u inozemstvo

Oboje supružnika odgojeni su tradicionalno i obitelj im je, napominju, uvijek na prvome mjestu. Nadali su se, kažu, da će im kćeri ostati u Hrvatskoj i da će starijeti uz svoje unuke. No, kad im je starija kći Jasna završila Vanjsku trgovinu na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu, obznanila im je da odlazi u Njemačku. Tmurni oblak briga nadvio se nad njihovim životima.

“Morala sam je pustiti, čvrsto je odlučila. Nije bilo dana, pa ni sata, da nisam mislila kako je, je li se snašla, je li sretna. Iako je to bilo prije 27 godina, sjećam se da mi je tada mlađa kći Maja govorila da ja mislim samo na Jasnu, a nju i ne vidim. Nije to, naravno, bilo istina, no ta odvojenost, čežnja i brige nisu mi dali da se opustim pa sam valda samo uzdisala za Jasnom. Kad se u Njemačkoj udala i rodila našeg predivnog unuka Mikea (24), mi smo znali otputovati k njima, a i oni su dolazili, pa sam se nekako počela nositi s činjenicom da nas dijele toliki kilometri. K tome, Mike je znao ići s nama na more, mnoge njegove praznike i naše godišnje odmore proveli smo s njim. Kad je bio mali, znao je govoriti da će nam sagraditi kuću tamo blizu njega, da budemo stalno zajedno”, prisjetila se gospođa Marija s blagim osmijehom.

Novi šok prije tri godine

Mlađa kći para također je završila studij – diplomirala je na zagrebačkom Arhitektonskom fakultetu. Zaposlila se i udala u Zagrebu te su ona i suprug kupili stan blizu njezinih roditelja. “Nitko sretniji od nas, veselili smo se što su nam blizu, osobito

ŽIVOT POČINJE S 50!

Mi smo medij zajednice. Razbijamo predrasude o starenju i starosti – živimo. Pratimo teme zdravlja, zdravstvene, obiteljske i mirovinske politike, politike, kulture, zabave, znanosti i životnog stila. Želimo vas ohrabriti, povezati i inspirirati kako biste zdravije i aktivnije uživali u životu. Poštujemo različitosti, promoviramo toleranciju i potičemo argumentiranu raspravu. Naš moto je: Živite brzo, umrite stari. Jako stari.

EPP

Top 10 truck fleet software

truck fleet software - Get More Related Info & Related Results Now.

Open

NOVO

- ŽIVOT / prije 15 sati
Gospođa Đurđica dvije je godine udovica: 'Nemam se više s kim ni posteno posvađati'
- VIJESTI / prije 1 dan
Radno vrijeme trgovina na Staru godinu (31. 12. 2022.) i Novu godinu (1. 1. 2023.)
- MOZAIK / prije 1 dan
Vidovnjakinja Verna Čubrilo otkriva umirovljenicima što ih čeka u novoj godini
- VIJESTI / prije 2 dana
Zagreb otkazao novogodišnji vatromet, dobrobit životinja i kvaliteta zraka su važniji
- VIJESTI / prije 2 dana
Papa Benedikt XVI. umire, no ne želi u bolnicu

kad se prije 16 godina rodio unuk Bartol, a tri godine kasnije i Sven", rekli su supružnici.

Uživanje s unucima (foto: obiteljski album)

Gospodin Josip tada je već bio u mirovini pa je puno više, i gotovo svakodnevno, uživao s unucima. Od vrtičke dobi odlazio je k njima kako ne bi bili sami dok su im roditelji na poslu, vodio ih je na izvanškolske aktivnosti – obojica su igrali bejzbol, Bartol je k tome svirao i bubnjeve, a Sven gitaru.

"Poslije, kad sam i ja otišla u mirovinu, bilo je još veselije. Neopisiva je ta ljubav baka i djedova prema unucima, posebno nešto. Ništa nam za njih nije bilo teško napraviti", priča mi gospođa Marija pogledavajući tužno fotografije unučadi poslagane na polici u dnevnom boravku. Pokaže potom na pod i kaže da je nekad cijeli bio prekriven tepihom, sve kako bi unuci na osmom katu mogli nesmetano skakati do mile volje, a da se susjedi ne žale na njih. Ta je sreća, međutim, naglo prekinuta, a njihova su srca potpuno slomljena.

Prekinuta sreća

"Najprije je zet pronašao posao i stan u Švedskoj i otišao. Maja je s djecom još nekoliko mjeseci ostala u Zagrebu, ali nam je ubrzo dala naslutiti da će i oni otići. Mi smo bili toliko vezani za naše unuke, ali i oni za nas, da smo to jedva prihvatili. Naglo nam je tada narušeno zdravlje, ja vam riječima ne mogu opisati tu bol kad smo shvatili da su ozbiljni u tom naumu. Stariji unuk tu je imao društvo, bio je već i u pubertetu i teško je to primio u sedmom razredu. A Sven, on je bio još mali, nekako je i želio ići k ocu. Maja je to prihvatila sa strepnjom, ali nije željela da se obitelj razdvoji na dugi rok pa je donijela odluku da svi odlaze u Švedsku", govori mi sa suzom u oku.

Gospođa Marija je to proživljavala puno dramatičnije i uz puno više suza nego suprug, no on je to, kaže mi, proživljavao u sebi. "Koliko pati, shvatila sam kad su ga nakon odlaska djece počele mučiti vrtoglavice. Nikada ga prije nisam vidjela takvog. Ni moje zdravlje nije bilo dobro, srčani sam bolesnik s pet stentova. Ne bih se smjela uzrujavati, a ja se i nakon tri godine sva uzbudim kad pomislim na djecu, kad se čujemo i vidimo preko WhatsAppa, čak i kad im pečem kolače i šaljem im ih u paketu u Švedsku. To isto šaljem i u Njemačku, unuku Mikeu. Nevjerojatno je to teško, čak i kad čujem da svi dobro, da su se dečki snašli, da su se kći i zet zaposlili", iskrena je gospođa Marija.

Na pitanje što još djeci stavlja u pakete koje im šalje, razvedri se pa ispriča: "Svakome nešto što posebno vole. Štanglice s orasima, *špric* kekse, ali i med, suhomesnate proizvode, ajvar, moju šalšu, domaći grah koji nabavljam od jedne kumice sa sela. Evo zadnji sam poslala tako da stigne 23. listopada, na Svenov rođendan. Maja mi je poslala fotografije da vidim njihova sretna lica dok otvaraju naš paket, sva sam se raznježila", ispričala je.

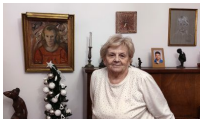
A ona preko njezina lica opet prijeđe bolna sjena, ona samo uzdahne pa reče: "Iskustvo nam govori koliko je važno za djecu da osjete bezuvjetnu ljubav, sigurnost, bržnost. Ta ljubav se ugrađuje u njihov karakter i presudna je za njihovo samopouzdanje dok su još mali, ali i kasnije u životu. Teško se mirimo s time da to naši unuci više nemaju, ali se toplo nadam da će ih nesebična ljubav koju smo im stigli dati ipak uvijek i svugdje pratiti na putu kroz život", rekla je na kraju našeg razgovora gospođa Marija kojoj je pogled opet zastao na fotografijama voljenih unuka.

Ovaj prilog je objavljen u sklopu projekta poticanja novinarske izvrsnosti Agencije za elektroničke medije.

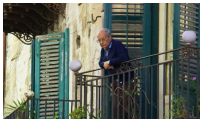
SVE O TEMI: #ISELJENICI #OBITELJ #USAMLJENOST

PROČITAJTE I OVO

Gospođa Đurđica dvije je godine udovica: 'Nemam se više s kim ni pošteno posvađati'

Za blagdane se mnogi osjećaju usamljeno, ali usamljenost nije trajno stanje

Vedran Cvitančić (89): 'Lijepo je imati nekoga kraj sebe, čovjek nije stvoren da bude sam'

VIŠE S WEBA

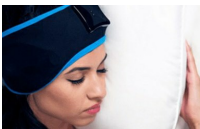
S Inothermom krenite u zabavnu avanturu dizajna svojih ulaznih vrata za zimsku akciju 5%

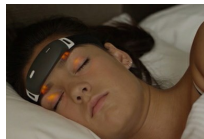
U New Yorku otvoren prvi legalan dućan rekreacijske marihuane

Koljeno kao novo u 6 min. Moraš samo...

Muškarac zaspao za volanom
Tesle i jurio autocestom 110
kilometara na sat, policiji trebalo
15 minuta da ga probude

Već je savladala engleski tijekom
spavanja u 1 noći

Ovo će vam pomoći da savršeno
savladate engleski jezik!

Lako ćete uštedjeti više od 250
eura u 2023. godini, a da to ne
osjetite - evo što napraviti

VIDEO Anthony Hopkins obilježio
47 godina 'trijeznosti',
obožavateljima poslao emotivnu
poruku

Pitanje koje je podijelilo ljude:
Kada skidate božićne ukrase?

Sponsored by [Midas](#)

MOJE VRIJEME
ŽIVOT POČINJE S 50

[IMPRESUM I KONTAKT](#) [UVJETI KORIŠTENJA](#) [RSS](#)